ISSN 1977-1002

Dziennik Urzędowy C 355
Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55
17 listopada 2012

Powiadomienie nr | Spis treści | Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 355/01 Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 343 z 10.11.2012. 1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 355/02 Sprawa C-38/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Przeniesienie domicylu podatkowego — Przeniesienie aktywów — Natychmiastowe opodatkowanie podatkiem wyjściowym) 2

2012/C 355/03 Sprawa C-43/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i in. przeciwko Ypourgos Perivallontos i in. (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywy 85/337/EWG, 92/43/EWG, 2000/60/WE i 2001/42/WE — Wspólnotowe działanie w dziedzinie polityki wodnej — Przekierowanie biegu rzeki — Pojęcie „terminu" dla ustanowienia planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy) 2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 355/04 Sprawa C-262/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Döhler Neuenkirchen GmbH przeciwko Hauptzollamt Oldenburg (Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) — Procedura uszlachetniania czynnego — System zawieszeń — Powstanie długu celnego — Niewykonanie obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury w przewidzianym terminie) 4

2012/C 355/05 Sprawa C-28/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Eurogate Distribution GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) — Procedura składu celnego — Powstanie długu celnego z powodu niewykonania obowiązku — Spóźnione wpisanie w ewidencji towarowej informacji dotyczących wyprowadzenia towaru ze składu celnego) 4

2012/C 355/06 Sprawa C-36/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Pioneer Hi Bred Italia Srl przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali (Rolnictwo — Organizmy genetycznie zmodyfikowane — Dyrektywa 2002/53/WE — Wspólny katalog odmian gatunków roślin uprawnych — Organizmy genetycznie zmodyfikowane zatwierdzone do włączenia do wspólnego katalogu — Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 — Artykuł 20 — Produkty znajdujące się w obrocie — Dyrektywa 2001/18/WE — Artykuł 26a — Środki mające na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu organizmów genetycznie zmodyfikowanych — Środki krajowe zakazujące uprawy organizmów genetycznie zmodyfikowanych zatwierdzonych do włączenia do wspólnego katalogu i zatwierdzonych jako produkty znajdujące się w obrocie z powodu zwłoki w przyjęciu środków opartych na art. 26a dyrektywy 2001/18/WE) 5

2012/C 355/07 Sprawa C-150/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/37/WE — Dokumenty rejestracyjne pojazdów — Pojazdy uprzednio zarejestrowane w innym państwie członkowskim — Zmiana właściciela — Obowiązek badania technicznego — Wymóg przedstawienia świadectwa zgodności — Badanie techniczne przeprowadzone w innym państwie członkowskim — Nieuwzględnienie — Brak uzasadnienia) 5

2012/C 355/08 Sprawa C-190/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Daniela Mühlleitner przeciwko Ahmadowi Yusufiemu, Wadatowi Yusufiemu (Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja w sprawach umów konsumenckich — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość) 6

2012/C 355/09 Sprawa C-273/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság — Węgry) — Mecsek-Gabona Kft przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Przesłanki zwolnienia z opodatkowania czynności wewnątrzwspólnotowej cechującej się zobowiązaniem po stronie kupującego, by zapewnić przewóz towaru, którym dysponuje on jak właściciel od chwili załadunku — Ciążący na sprzedawcy obowiązek wykazania, że towar opuścił fizycznie terytorium państwa dostawy — Wykreślenie z mocą wsteczną numeru identyfikacyjnego VAT kupującego) 6

2012/C 355/10 Sprawa C-380/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C przeciwko Administration des contributions en matière d'impôts (Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Warunki przyznania korzystania z obniżenia podatku majątkowego — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego — Ograniczenia — Uzasadnienie — Nadrzędne względy interesu ogólnego) 7

PL

Powiadomienie nr	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 355/11	Sprawy połączone C-422/11 P i C-423/11 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność skargi — Reprezentacja przed sądami Unii — Adwokat — Niezależność)	7
2012/C 355/12	Sprawa C-278/12/PPU: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — A. Adil przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 — Wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) — Artykuły 20 i 21 — Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych — Odprawa na terytorium — Środki mające skutek równoważny ze skutkami odprawy granicznej — Uregulowanie krajowe dopuszczające przeprowadzanie kontroli tożsamości, obywatelstwa i prawa pobytu przez funkcjonariuszy odpowiedzialnych za ochronę granic i kontrolowanie cudzoziemców w strefie 20 kilometrów od granicy z innymi państwami będącymi stronami konwencji wykonawczej do układu z Schengen — Kontrole służące zwalczaniu nielegalnego pobytu — Uregulowanie zawierające określone warunki i gwarancje w szczególności związane z częstotliwością i intensywnością kontroli)	8
2012/C 355/13	Sprawa C-373/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — G.I.C. Cash, a.s. przeciwko Mariánowi Gunčadze	8
2012/C 355/14	Sprawa C-392/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 czerwca 2012 r. w sprawie T-514/10 Fruit of the Loom, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 22 sierpnia 2012 r. przez Fruit of the Loom, Inc.	9
2012/C 355/15	Sprawa C-398/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Fermo (Włochy) w dniu 29 sierpnia 2012 r. — postępowanie karne przeciwko M	9
2012/C 355/16	Sprawa C-411/12: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej	10
2012/C 355/17	Sprawa C-414/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-372/10 Bolloré przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 września 2012 r. przez Bolloré	10
2012/C 355/18	Sprawa C-421/12: Skarga wniesiona w dniu 13 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii	11
2012/C 355/19	Sprawa C-423/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 17 września 2012 r. — Flora May Reyes przeciwko Migrationsverket	11
2012/C 355/20	Sprawa C-427/12: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej	12
2012/C 355/21	Sprawa C-432/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2012 r. w sprawie T-334/10 Leifheit AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 września 2012 r. przez Leifheit AG	12

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 355/22 Sprawa C-433/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 lipca 2012 r. w sprawie T-27/12, Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, wniesione w dniu 26 września 2012 r. przez Luigiego Marcuccia 13

Sąd

2012/C 355/23 Sprawa T-343/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Wspólna kontrola — Grzywny — Okoliczności obciążające — Rola inicjatora i przywódcy — Powrót do naruszenia — Czas trwania naruszenia — Prawo do obrony — Nieograniczone prawo orzekania — Zachowanie przedsiębiorstwa w toku postępowania administracyjnego) 14

2012/C 355/24 Sprawa T-344/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Total przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia) 14

2012/C 355/25 Sprawa T-347/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Nynäs Petroleum i Nynas Belgium przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Istotna wartość dodana — Równość traktowania) 14

2012/C 355/26 Sprawa T-348/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Total Nederland przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ciągły charakter naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia) 15

2012/C 355/27 Sprawa T-351/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Dura Vermeer Groep przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia) 15

2012/C 355/28 Sprawa T-352/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Dura Vermeer Infra przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony) 15

2012/C 355/29 Sprawa T-353/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Vermeer Infrastructuur przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Obliczenie kwoty grzywien — Waga i czas trwania naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony) 16

2012/C 355/30 Sprawa T-354/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — BAM NBM Wegenbouw i HBG Civiel przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Prawo do obrony — Grzywny — Czas trwania naruszenia) 16

2012/C 355/31 Sprawa T-355/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke BAM Groep przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Czas trwania naruszenia) 16

2012/C 355/32 Sprawa T-356/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke Volker Wessels Stevin przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia) 17

2012/C 355/33 Sprawa T-357/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke Wegenbouw Stevin przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Prawo do obrony — Grzywna — Okoliczności obciążające — Rola inicjatora i przywódcy — Brak współpracy — Uprawnienia kontrolne Komisji — Prawo do pomocy adwokata — Nadużycie władzy — Obliczenie kwoty grzywien — Czas trwania naruszenia — Nieograniczone prawo orzekania) 17

2012/C 355/34 Sprawa T-359/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Heijmans Infrastructuur przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ciężar dowodu — Grzywny — Waga naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony) 18

2012/C 355/35 Sprawa T-360/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Heijmans przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia) 18

2012/C 355/36 Sprawa T-361/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ballast Nedam przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność względem osób trzecich) 18

2012/C 355/37 Sprawa T-362/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ballast Nedam Infra przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Dowód naruszenia — Waga naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania — Nieograniczone prawo orzekania) 19

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Powiadomienie nr | Spis treści (ciąg dalszy) | Strona

2012/C 355/38 Sprawa T-370/06: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Kuwait Petroleum i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Współpraca w trakcie postępowania administracyjnego — Istotna wartość dodana — Równość traktowania — Prawo do obrony) 19

2012/C 355/39 Sprawa T-82/08: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Guardian Industries i Guardian Europe przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek szkła płaskiego w EOG — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Obliczanie kwot grzywien — Wyłączenie sprzedaży wewnętrznej — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące) 19

2012/C 355/40 Sprawa T-535/08: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Tuzzi fashion przeciwko OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejsze słowny krajowy znak towarowy i międzynarodowa rejestracja TUZZI — Wcześniejsza firma Tuzzi fashion GmbH — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (obecnie artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 i art. 62 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 i art. 64 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009) — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 74 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009) — Artykuł 79 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009)) 20

2012/C 355/41 Sprawa T-139/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Francja przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Współfinansowanie przez instytucję publiczną i z dobrowolnych wkładów organizacji producentów — Argumenty niepodniesione w toku postępowania administracyjnego — Obowiązek uzasadnienia) 20

2012/C 355/42 Sprawa T-243/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Fedecom przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Współfinansowanie przez instytucję publiczną i z dobrowolnych wkładów organizacji producentów — Argumenty sprzeczne z okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w toku postępowania administracyjnego — Pomoc na funkcjonowanie — Uzasadnione oczekiwania) 21

2012/C 355/43 Sprawa T-328/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Producteurs de légumes de France przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Uzasadnione oczekiwania — Błąd materialny w obliczeniu kwot do odzyskania) 21

2012/C 355/44 Sprawa T-357/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Pucci International przeciwko OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejszy, graficzny wspólnotowy znak towarowy oraz wcześniejsze, słowne i graficzny, krajowe znaki towarowe Emilio Pucci i EMILIO PUCCI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009)..... 21

PL

2012/C 355/45 Sprawa T-373/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (Emidio Tucci) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy oraz wcześniejsze, słowne i graficzny, krajowe znaki towarowe Emilio Pucci i EMILIO PUCCI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009) 22

2012/C 355/46 Sprawa T-387/09: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Applied Microengineering przeciwko Komisji (Piąty program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Umowy dotyczące przedsięwzięć „Formation of a New Design House for MST" i „Assessment of a New Anodic Bonder" — Odzyskanie części wypłaconego wkładu finansowego — Decyzja stanowiąca tytuł wykonawczy — Decyzja zmieniająca w trakcie postępowania zaskarżoną decyzję — Podstawa prawna skargi — Charakter powołanych zarzutów — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji) 22

2012/C 355/47 Sprawa T-465/09: Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Jurašinović przeciwko Radzie (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek o przyznanie dostępu do sprawozdań obserwatorów Unii Europejskiej obecnych w Chorwacji w dniach od 1 do 31 sierpnia 1995 r. — Odmowa dostępu — Ryzyko naruszenia ochrony stosunków międzynarodowych — Wcześniejsze ujawnienie) 23

2012/C 355/48 Sprawa T-39/10: A Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (PUCCI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PUCCI — Wcześniejsze, graficzne i słowny, krajowe znaki towarowe Emidio Tucci i E. TUCCI — Wcześniejsze zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009) 23

2012/C 355/49 Sprawa T-63/10: Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Jurašinović przeciwko Radzie (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek o przyznanie dostępu do dokumentów wymienianych z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii w trakcie procesu — Odmowa dostępu — Ryzyko naruszenia ochrony stosunków międzynarodowych — Ryzyko naruszenia ochrony postępowań sądowych i porad prawnych) 23

2012/C 355/50 Sprawa T-160/10: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — J przeciwko Parlamentowi (Prawo do złożenia petycji — Petycja do Parlamentu Europejskiego — Odrzucenie petycji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Petycja dotycząca dziedziny nienależącej do zakresu kompetencji Unii Europejskiej) 24

2012/C 355/51 Sprawa T-215/10: Wyrok Sądu z dnia 4 października 2012 r. — Grecja przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Bawełna — Pomoc dla najbardziej potrzebujących — Rozwój obszarów wiejskich — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność) 24

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Powiadomienie nr	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 355/52	Sprawa T-257/10: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Utworzenie przez przedsiębiorstwo stałych placówek w niektórych państwach trzecich — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu — Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd decyzji pierwotnej dotyczącej tego samego postępowania — Powaga rzeczy osądzonej — Obowiązek uzasadnienia)	24
2012/C 355/53	Sprawa T-303/10: Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Wam Industriale przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Utworzenie przez przedsiębiorstwo stałych placówek w niektórych państwach trzecich — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu — Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd decyzji pierwotnej dotyczącej tego samego postępowania — Wykonanie wyroku Sądu — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Obowiązek dochowania staranności — Obowiązek dbałości)	25
2012/C 355/54	Sprawa T-312/10: Wyrok Sądu z dnia 2 października 2012 r. — ELE.SI.A przeciwko Komisji (Klauzula arbitrażowa — Szósty wieloletni program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego oraz prezentacji wspomagający tworzenie Europejskich Obszarów Badawczych oraz innowacji (2002-2006) — Umowa dotycząca projektu „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety" — Rozwiązanie umowy — Żądanie zwrotu wypłaconego wkładu finansowego — Odszkodowanie — Skarga mająca na celu uzyskanie całości żądanego wkładu finansowego i podważenie żądania zwrotu — Żądanie wzajemne)	25
2012/C 355/55	Sprawa T-584/10: Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Yilmaz przeciwko OHIM — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe MATADOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	26
2012/C 355/56	Sprawa T-501/10: Postanowienie Sądu z dnia 21 września 2012 r. — TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji (Konkurencja — Koncentracje — Włoski rynek płatnej telewizji — Decyzja zmieniająca zakres zobowiązań wynikających z decyzji stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG — Przetarg w sprawie przydziału częstotliwości naziemnej telewizji cyfrowej we Włoszech — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umorzenie postępowania — Niedopuszczalność)	26
2012/C 355/57	Sprawa T-52/12 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 września 2012 r. — Grecja przeciwko Komisji (Środki tymczasowe — Pomoc państwa — Wypłata rekompensat przez Grecki Zakład Ubezpieczeń Rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009 — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej zwrot — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni juris — Pilny charakter — Wyważenie interesów)	27
2012/C 355/58	Sprawa T-162/12: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2012 r. — CW przeciwko Radzie	27
2012/C 355/59	Sprawa T-363/12: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Harper Hygienics przeciwko OHMI — Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)	27
2012/C 355/60	Sprawa T-364/12: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Harper Hygienics przeciwko OHMI — Clinique Laboratories (CLEANIC Kindii)	28

PL

Powiadomienie nr	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 355/61	Sprawa T-379/12: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2012 r. — Electric Bike World przeciwko OHIM — Brunswick (LIFECYCLE)	28
2012/C 355/62	Sprawa T-382/12: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2012 r. — Kampol przeciwko OHIM — Colmol (Nobel)	29
2012/C 355/63	Sprawa T-383/12: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2012 r. — Ferienhäuser zum See przeciwko OHIM — Sunparks Groep (Sun Park Holidays)	29
2012/C 355/64	Sprawa T-386/12: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2012 r. — Elite Licensing przeciwko OHIM — Aguas De Mondariz Fuente del Val (elite BY MONDARIZ)	30
2012/C 355/65	Sprawa T-390/12: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — Lifted Research i LRG Europe przeciwko OHIM — Fei Liangchen (Lr geans)	30
2012/C 355/66	Sprawa T-391/12: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — Lidl Stiftung przeciwko OHIM — Unipapel Industria Comercio y Servicios (UNITED OFFICE)	31
2012/C 355/67	Sprawa T-393/12: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2012 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO)	32
2012/C 355/68	Sprawa T-395/12: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2012 r. — Fetim przeciwko OHIM — Solid Floor (Solidfloor The professional's choince)	32
2012/C 355/69	Sprawa T-407/12: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (Ubee Interactive)	33
2012/C 355/70	Sprawa T-408/12: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (ubee)	33
2012/C 355/71	Sprawa T-410/12: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Vitaminaqua przeciwko OHIM — Energy Brands (vitaminaqua)	34
2012/C 355/72	Sprawa T-415/12: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Xeda International i in. przeciwko Komisji	34
2012/C 355/73	Sprawa T-416/12: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — HP Health Clubs Iberia przeciwko OHIM — Shiseido (ZENSATIONS)	35
2012/C 355/74	Sprawa T-422/12: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Kappa Filter Systems przeciwko OHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)	35
2012/C 355/75	Sprawa T-423/12: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — Skype przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Skype IP International (skype)	36
2012/C 355/76	Sprawa T-425/12: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Sport Eybl & Sports Experts przeciwko OHIM — Elite Licensing (e)	36

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 355/77 Sprawa T-430/12: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2012 r. — Heinrich przeciwko OHIM — Kommission (European Network Rapid Manufacturing) 37

2012/C 355/78 Sprawa T-583/10: Postanowienie Sądu z dnia 26 września 2012 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM — TeliaSonera Denmark (Odcień koloru fuksji) 37

2012/C 355/79 Sprawa T-452/11: Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Western Digital i Western Digital Ireland przeciwko Komisji 37

2012/C 355/80 Sprawa T-484/11: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2012 r. — Skyhawke Technologies przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Sky IP International (SKYCADDIE) 38

2012/C 355/81 Sprawa T-60/12: Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Western Digital i Western Digital Ireland przeciwko Komisji 38

2012/C 355/82 Sprawa T-116/12: Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Tioxide Europe i in. przeciwko Radzie 38

2012/C 355/83 Sprawa T-212/12: Postanowienie Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ålands Industrihus przeciwko Komisji 38

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 355/84 Sprawa F-86/12: Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisja 39

2012/C 355/85 Sprawa F-97/12: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji 39

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 355/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Dz.U. C 319 z 20.10.2012.

Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-38/10) ([1])

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Przeniesienie domicylu podatkowego — Przeniesienie aktywów — Natychmiastowe opodatkowanie podatkiem wyjściowym)

(2012/C 355/02)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, G. Braga da Cruz i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i J. Menezes Leitão, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciel: C. Vang, pełnomocnik), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: C. Blaschke i K. Petersen, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. Muñoz Pérez i A. Rubio González, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Hathaway i A. Robinson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 TFUE i art. 31 EOG — Przepisy podatkowe, na mocy których spółki rezygnujące z rezydencji podatkowej w Portugalii lub przenoszące aktywa do innego państwa mają obowiązek natychmiastowego uiszczenia podatku wyjściowego

Sentencja

1) *Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 76 A i 76 B Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (kodeksu podatku dochodowego od osób prawnych) — mających zastosowanie do przypadku przeniesienia przez portugalską spółkę siedziby statutowej i faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego lub do przypadku przeniesienia przez spółkę niebędącą rezydentem Portugalii części lub całości aktywów przydzielonych położonemu w Portugalii stałemu zakładowi z Portugalii do innego państwa członkowskiego — które przewidują natychmiastowe opodatkowanie cichych rezerw związanych z danymi aktywami, lecz nie przewidują go w odniesieniu do cichych rezerw wynikających z operacji czysto krajowych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 49 TFUE.*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

3) *Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i in. przeciwko Ypourgos Perivallontos i in.

(Sprawa C-43/10) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywy 85/337/EWG, 92/43/EWG, 2000/60/WE i 2001/42/WE — Wspólnotowe działanie w dziedzinie polityki wodnej — Przekierowanie biegu rzeki — Pojęcie „terminu" dla ustanowienia planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy)

(2012/C 355/03)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias, Dimos Agriniou, Dimos Oiniádon, Emporiko kai Viomichaniko Epimelitirio Aitoloakarnanias, Enosi Agrotikon Synetairismon Agriniou, Aitoliki Etaireia Prostasias Topiou kai Perivallontos, Elliniki Ornithologiki Etaireia, Elliniki Etaireia gia tin prostasia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias, Dimos Mesologiou, Dimos Aitolikou, Dimos Inachou, Topiki Enosi Dimon kai Koinotiton Nomou Aitoloakarnanias, Pagkosmio Tameio gia ti Fysi WWF Ellas

Strona pozwana: Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon, Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis, Antagonistikotitas kai Naftilias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Ypourgos Politismou

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Roboty mające na celu przekierowanie biegu rzeki — Pojęcie terminu dla ustanowienia planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy w rozumieniu art. 13 ust. 6 dyrektywy

Sentencja

1) *Wykładni art. 13 ust. 6 i art. 24 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej należy dokonywać w ten sposób, że wyznaczają one odpowiednio dzień 22 grudnia 2009 r. jako datę upływu terminu udzielonego państwom członkowskim na opublikowanie planów gospodarowania wodami w dorzeczach i dzień 22 grudnia 2003 r. jako najpóźniejszą datę upływu terminu na transpozycję przez państwa członkowskie tej dyrektywy, w szczególności jej art. 3-6, 9, 13 i 15.*

2) *Wykładni dyrektywy 2000/60 należy dokonywać w ten sposób, że:*

   — *nie stoi ona zasadniczo na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zezwala, przed dniem 22 grudnia 2009 r., na transfer wody z jednego dorzecza do innego lub z jednego obszaru dorzecza do innego bez uprzedniego przyjęcia przez właściwe organy krajowe planów gospodarowania wodami dla odnośnych obszarów dorzeczy;*

   — *taki transfer nie może poważnie zagrażać osiągnięciu celów wyznaczonych przez tę dyrektywę;*

   — *niemniej jednak wspomniany transfer w zakresie, w jakim może powodować niekorzystne dla wody skutki takie jak wymienione w art. 4 ust. 7 tej dyrektywy, może zostać zatwierdzony, przynajmniej jeśli spełnione są przesłanki, o których mowa w lit. a)-d) tego przepisu; oraz*

   — *niemożność zaspokojenia przez zasoby wodne zawarte w docelowym dorzeczu lub obszarze dorzecza jego zapotrzebowania na wodę pitną, do produkcji energii lub do nawadniania nie stanowi warunku koniecznego, aby taki transfer wody był zgodny z tą dyrektywą, o ile spełnione są wymienione wcześniej przesłanki.*

3) *Zatwierdzenie przez parlament krajowy planów gospodarowania wodami w dorzeczach, takich jak plany sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, bez przeprowadzenia procedur informowania, konsultacji i udziału społeczeństwa, nie wchodzi w zakres stosowania art. 14 dyrektywy 2000/60, a w szczególności art. 14 ust. 1.*

4) *Wykładni dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., a w szczególności art. 1 ust. 5 tej dyrektywy, należy dokonywać w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona ustawie takiej jak ustawa 3481/2006 przyjęta przez parlament grecki w dniu 2 sierpnia 2006 r., która zatwierdziła projekt częściowego przekierowania wód rzeki taki jak projekt sporny w postępowaniu przed sądem krajowym w oparciu o ocenę oddziaływania na środowisko dla tego projektu stanowiącą podstawę decyzji administracyjnej wydanej po przeprowadzeniu postępowania zgodnego z przewidzianymi w tej dyrektywie obowiązkami poinformowania i udziału społeczeństwa, pomimo że w postępowaniu sądowym stwierdzona została nieważność tej decyzji, o ile ustawa ta stanowi szczególny akt ustawodawczy, tak iż cele tej dyrektywy mogą być osiągnięte w procesie ustawodawczym. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy obie te przesłanki zostały spełnione.*

5) *Projekt częściowego przekierowania wód rzeki taki jak projekt sporny w postępowaniu przed sądem krajowym nie powinien być uznany za plan lub program wchodzący w zakres stosowania dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.*

6) *Obszary wymienione w krajowym wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty przekazanym Komisji na podstawie art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i następnie ujęte w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty przyjętym decyzją Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującą na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz podlegających ochronie terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty były objęte, po notyfikacji tej decyzji zainteresowanemu państwu członkowskiemu, zakresem ochrony przewidzianym w tej dyrektywie, jeszcze zanim wspomniana decyzja została opublikowana. W szczególności, po takiej notyfikacji, zainteresowane państwo członkowskie było również zobowiązane podjąć środki ochronne przewidziane w art. 6 ust. 2-4 tej dyrektywy.*

7) *Wykładni dyrektywy 92/43, a w szczególności jej art. 6 ust. 3 i 4, należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby na realizację projektu przekierowania wód, który nie jest konieczny dla zachowania obszaru specjalnej ochrony lub bezpośrednio z zachowaniem go związany, ale który może na ten obszar specjalnej ochrony w istotny sposób oddziaływać, wydane zostało pozwolenie, jeśli brak jest informacji lub wiarygodnych i aktualnych danych dotyczących ptactwa występującego na tym obszarze.*

8) *Wykładni dyrektywy 92/43 należy dokonywać w ten sposób, że powody przyjęcia projektu przekierowania wód, związane po pierwsze, z nawadnianiem i, po drugie, z zapotrzebowaniem na wodę pitną, mogą stanowić nadrzędny interes publiczny uzasadniający realizację przedsięwzięcia wywierającego negatywny wpływ na integralność terenów, których ono dotyczy. Jeżeli przedsięwzięcie to narusza integralność terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty obejmującego typ siedliska przyrodniczego lub zamieszkanego przez gatunek o znaczeniu priorytetowym, jego*

realizacja może co do zasady być uzasadniona względami związanymi z zapotrzebowaniem na wodę pitną. Natomiast nawadnianie nie należy, co do zasady, do względów odnoszących się do zdrowia ludzkiego i bezpieczeństwa publicznego, uzasadniających przedsięwzięcie takie jak projekt sporny w postępowaniu przed sądem krajowym.

9) *Zgodnie z dyrektywą 92/43, a w szczególności z jej art. 6 ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze, dla ustalenia, czy środki kompensujące są odpowiednie, należy wziąć pod uwagę zasięg przekierowania wód i zakres prac, którego ono wymaga.*

10) *Dyrektywa 92/43, a w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit pierwszy, interpretowana w świetle celu polegającego na zrównoważonym rozwoju, ustanowionego w art. 6 WE, zezwala w odniesieniu do obszarów wchodzących w skład sieci Natura 2000 na przekształcenie naturalnego ekosystemu rzecznego w stworzony przez człowieka ekosystem rzeczny i jeziorny, o ile spełnione są przesłanki określone w tym przepisie dyrektywy.*

([1]) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Döhler Neuenkirchen GmbH przeciwko Hauptzollamt Oldenburg

(Sprawa C-262/10) ([1])

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) — Procedura uszlachetniania czynnego — System zawieszeń — Powstanie długu celnego — Niewykonanie obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury w przewidzianym terminie)

(2012/C 355/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Döhler Neuenkirchen GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Oldenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) i art. 859 pkt 9 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 993/2001 (Dz.U. L 141, s. 1) — Naruszenie obowiązku przedstawienia w wyznaczonym terminie rozliczenia procedury uszlachetniania czynnego — Dopuszczalność powstania długu celnego w zakresie całości towarów korzystających z reżimu uszlachetniania jako sankcja stosowana przy tym uchybieniu

Sentencja

Artykuł 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. powinien być interpretowany w ten sposób, że naruszenie obowiązku przedstawienia urzędowi nadzorującemu rozliczenia procedury w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia procedury, przewidzianego w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r., prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, włącznie z towarami powrotnie wywiezionymi poza obszar Unii Europejskiej, o ile warunki określone w art. 859 pkt 9 owego rozporządzenia nr 2454/93 są uważane za niespełnione.

([1]) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Eurogate Distribution GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Sprawa C-28/11) ([1])

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) — Procedura składu celnego — Powstanie długu celnego z powodu niewykonania obowiązku — Spóźnione wpisanie w ewidencji towarowej informacji dotyczących wyprowadzenia towaru ze składu celnego)

(2012/C 355/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eurogate Distribution GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U L 302, s. 1) — Spóźnione wpisanie w ewidencji towarowej informacji dotyczących wyprowadzenia towarów ze składu celnego — Dopuszczalność powstania długu celnego jako sankcji za to uchybienie

Sentencja

Artykuł 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku towaru niewspólnotowego niewykonanie obowiązku polegającego na wpisaniu wyprowadzenia towaru ze składu celnego w przewidzianej w tym celu ewidencji towarowej najpóźniej w chwili jego wyprowadzenia prowadzi do powstania długu celnego za ten towar, nawet jeżeli tenże towar był przedmiotem powrotnego wywozu.

([1]) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Pioneer Hi Bred Italia Srl przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-36/11) ([1])

(Rolnictwo — Organizmy genetycznie zmodyfikowane — Dyrektywa 2002/53/WE — Wspólny katalog odmian gatunków roślin uprawnych — Organizmy genetycznie zmodyfikowane zatwierdzone do włączenia do wspólnego katalogu — Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 — Artykuł 20 — Produkty znajdujące się w obrocie — Dyrektywa 2001/18/WE — Artykuł 26a — Środki mające na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu organizmów genetycznie zmodyfikowanych — Środki krajowe zakazujące uprawy organizmów genetycznie zmodyfikowanych zatwierdzonych do włączenia do wspólnego katalogu i zatwierdzonych jako produkty znajdujące się w obrocie z powodu zwłoki w przyjęciu środków opartych na art. 26a dyrektywy 2001/18/WE)

(2012/C 355/06)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pioneer Hi Bred Italia Srl

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Sezione Seconda — Wykładnia art. 16, 19, 22 i 26a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106, s. 1) — Wykładnia art. 19 dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193, s. 1) — Wniosek o zezwolenie na uprawy GMO wpisanych do wspólnego europejskiego katalogu odmian — Odrzucenie przez właściwy organ ze względu na brak krajowych przepisów w danej dziedzinie.

Sentencja

Uprawa organizmów genetycznie zmodyfikowanych takich jak odmiany kukurydzy MON 810 nie może podlegać krajowej procedurze wydawania zezwolenia, jeżeli stosowanie i wprowadzanie do obrotu tych odmian zatwierdzono na podstawie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy i jeżeli odmiany te zostały zatwierdzone do włączenia do Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ustanowionego przez dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych, zmienioną rozporządzeniem nr 1829/2003.

Artykuł 26a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/27/WE z dnia 11 marca 2008 r., nie pozwala państwu członkowskiemu na sprzeciwienie się w sposób ogólny uprawie na swoim terytorium takich organizmów genetycznie zmodyfikowanych z powodu zwłoki w przyjęciu środków dotyczących współistnienia upraw mających na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu organizmów genetycznie zmodyfikowanych w innych uprawach.

([1]) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-150/11) ([1])

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/37/WE — Dokumenty rejestracyjne pojazdów — Pojazdy uprzednio zarejestrowane w innym państwie członkowskim — Zmiana właściciela — Obowiązek badania technicznego — Wymóg przedstawienia świadectwa zgodności — Badanie techniczne przeprowadzone w innym państwie członkowskim — Nieuwzględnienie — Brak uzasadnienia)

(2012/C 355/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i J.C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Liberta i S. Rodriguesa)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 34 TFUE oraz dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138, s. 57) — Uregulowania krajowe wymagające przedstawienia świadectwa zgodności do celów badania technicznego poprzedzającego zarejestrowanie pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Nieuwzględnianie wyników badania technicznego przeprowadzonego w innych państwach członkowskich — Ograniczenie swobody przepływu towarów — Brak uzasadnienia

Sentencja

1) *Królestwo Belgii, wymagając w sposób systematyczny przedstawienia oprócz świadectwa rejestracji również świadectwa zgodności pojazdu do celów badania technicznego poprzedzającego zarejestrowanie pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, a także poddając takie pojazdy, zmieniające właściciela, badaniu technicznemu poprzedzającemu ich zarejestrowanie, bez uwzględnienia wyników badania technicznego przeprowadzonego w innym państwie członkowskim, uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy art. 4 dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów, zmienionej dyrektywą Rady 2006/103/WE z dnia 20 listopada 2006 r., oraz na mocy art. 34 TFUE.*

2) *Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Daniela Mühlleitner przeciwko Ahmadowi Yusufiemu, Wadatowi Yusufiemu

(Sprawa C-190/11) ([1])

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja w sprawach umów konsumenckich — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość)

(2012/C 355/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniela Mühlleitner

Strona pozwana: Ahmad Yusufi, Wadat Yusufi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów konsumenckich — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji w przypadku umów zawieranych na odległość

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie wymaga zawarcia umowy pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą na odległość.

([1]) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság — Węgry) — Mecsek-Gabona Kft przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-273/11) ([1])

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Przesłanki zwolnienia z opodatkowania czynności wewnątrzwspólnotowej cechującej się zobowiązaniem po stronie kupującego, by zapewnić przewóz towaru, którym dysponuje on jak właściciel od chwili załadunku — Ciążący na sprzedawcy obowiązek wykazania, że towar opuścił fizycznie terytorium państwa dostawy — Wykreślenie z mocą wsteczną numeru identyfikacyjnego VAT kupującego)

(2012/C 355/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mecsek-Gabona Kft

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Baranya Megyei Bíróság — Wykładnia art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przesłanki zwolnienia transakcji wewnątrzwspólnotowej charakteryzującej się obowiązkiem po stronie nabywcy zapewnienia transportu, którym może dysponować jak właściciel, poczynając od chwili załadunku — Obowiązek udowodnienia przez podatnika, że towar został przetransportowany do innego państwa członkowskiego i że w następstwie tego transportu fizycznie opuścił terytorium państwa członkowskiego dostawy

Sentencja

1) *Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zabrania on, by w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym odmówiono sprzedawcy możliwości skorzystania z prawa do odliczenia w odniesieniu do dostawy wewnątrzwspólnotowej, o ile zostanie wykazane, że w świetle obiektywnych danych sprzedawca ten nie spełnił obowiązków, jakie ciążą na nim w zakresie dowodowym, albo że wiedział lub powinien był wiedzieć, iż dokonywana przezeń czynność stanowi część składową oszustwa popełnianego przez kupującego, i nie podjął wszelkich racjonalnych środków znajdujących się w jego mocy w celu uniknięcia swego udziału w tym oszustwie.*

2) *Zwolnienie dostawy wewnątrzwspólnotowej w rozumieniu art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/88, nie może zostać odmówione sprzedawcy z tego tylko powodu, że administracja skarbowa innego państwa członkowskiego wykreśliła numer identyfikacyjny VAT kupującego, przy czym choć wykreślenia tego dokonano po dostawie towaru, miało ono skutek wsteczny od dnia wcześniejszego w stosunku do tej dostawy.*

([1]) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C przeciwko Administration des contributions en matière d'impôts

(Sprawa C-380/11) ([1])

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Warunki przyznania korzystania z obniżenia podatku majątkowego — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego — Ograniczenia — Uzasadnienie — Nadrzędne względy interesu ogólnego)

(2012/C 355/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C

Strona pozwana: Administration des contributions en matière d'impôts

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif — Wykładnia art. 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie korzystania z obniżenia podatku majątkowego od spełnienia warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w danym państwie członkowskim przez pięć kolejnych lat podatkowych — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w świetle okoliczności sprawy w postępowaniu przed sądem krajowym sprzeciwia się on przepisowi państwa członkowskiego, na podstawie którego obniżenie podatku majątkowego jest uzależnione od warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w trakcie pięciu kolejnych lat podatkowych.

([1]) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-422/11 P i C-423/11 P) ([1])

(Odwołania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność skargi — Reprezentacja przed sądami Unii — Adwokat — Niezależność)

(2012/C 355/11)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (przedstawiciele: D. Dziedzic-Chojnacka i D. Pawłowska, radcowie prawni), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar oraz A. Kraińska i D. Lutostańska, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun et A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji, w którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 1234 z dnia 3 marca 2010 r. wydanej na podstawie art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 108, s. 33), w której instytucja ta nakazała polskiemu organowi regulacyjnemu w dziedzinie usług telekomunikacyjnych i pocztowych wycofanie dwóch zgłoszonych projektów środków dotyczących hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP tranzyt) (sprawa PL/2009/1019) oraz hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP peering) z siecią Telekomunikacji Polskiej S.A. (TP) (sprawa PL/2009/1020) — Błędna wykładnia art. 19 akapity trzeci i czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości w związku z art. 53 akapit pierwszy tego statutu, a także

w związku z art. 254 akapit szósty TFUE oraz art. 113 regulaminu postępowania — Naruszenie art. 67 ust. 1 TFUE w związku z art. 113 regulaminu postępowania — Naruszenie art. 5 ust. 1 i 2 TUE w związku z jego art. 4 ust. 1 oraz art. 113 regulaminu postępowania — Naruszenie art. 5 ust. 4 TUE w związku z art. 113 regulaminu postępowania — Brak uzasadnienia — Niedopuszczalność skargi w przypadku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych zatrudnionych przez stronę na podstawie umowy o pracę.

Sentencja

1) *Odwołania zostają oddalone.*

2) *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Rzeczpospolita Polska zostają obciążeni kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — A. Adil przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Sprawa C-278/12/PPU) ([1])

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 — Wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) — Artykuły 20 i 21 — Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych — Odprawa na terytorium — Środki mające skutek równoważny ze skutkami odprawy granicznej — Uregulowanie krajowe dopuszczające przeprowadzanie kontroli tożsamości, obywatelstwa i prawa pobytu przez funkcjonariuszy odpowiedzialnych za ochronę granic i kontrolowanie cudzoziemców w strefie 20 kilometrów od granicy z innymi państwami będącymi stronami konwencji wykonawczej do układu z Schengen — Kontrole służące zwalczaniu nielegalnego pobytu — Uregulowanie zawierające określone warunki i gwarancje w szczególności związane z częstotliwością i intensywnością kontroli)

(2012/C 355/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Adil

Strona pozwana: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s. 1) — Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych — Możliwość przeprowadzania przez państwo członkowskie kontroli policyjnych na swym terytorium, w strefie pomiędzy lądową granicą tego państwa z innymi państwami a linią wyznaczoną 20 kilometrów od granicy — Kontrole związane z weryfikacją przestrzegania przepisów mających zastosowanie w dziedzinie pobytu — Możliwość dokonywania tego rodzaju kontroli jedynie na podstawie ogólnych informacji dotyczących obecności obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie w strefie kontroli lub konieczność posiadania konkretnych informacji dotyczących nielegalnego pobytu kontrolowanej osoby — Dopuszczalność przepisów ustanawiających pewne kryteria ilościowe dotyczące maksymalnej liczby kontroli, które mogą zostać przeprowadzone w danym okresie

Sentencja

Artykuły 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją na przeszkodzie istnieniu krajowych przepisów prawnych, takich jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, umożliwiających funkcjonariuszom odpowiedzialnym za ochronę granic i kontrolowanie cudzoziemców przeprowadzanie kontroli w strefie geograficznej 20 km, poczynając od granicy lądowej między państwem członkowskim a państwami będącymi stronami Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., mających na celu sprawdzenie, czy osoby zatrzymane w celu wylegitymowania spełniają warunki legalnego pobytu obowiązujące w danym państwie członkowskim, jeżeli podstawą tych kontroli są ogólne informacje i doświadczenie dotyczące nielegalnego pobytu osób w miejscach kontroli, jeżeli mogą być również przeprowadzane w ograniczonym zakresie w celu uzyskania tego rodzaju ogólnych informacji oraz doświadczenia w tej dziedzinie i jeżeli ich wykonywanie podlega pewnym ograniczeniom dotyczącym w szczególności ich intensywności oraz ich częstotliwości.

([1]) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — G.I.C. Cash, a.s. przeciwko Mariánowi Gunčadze

(Sprawa C-373/12)

(2012/C 355/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G.I.C. Cash, a.s.

Strona pozwana: Marián Gunčaga

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ([1]) (zwanej dalej „Kartą") w związku z jej art. 38, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ([2]) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, iż w przypadku gdy organ sądowy przed którym toczy się spór dotyczący umowy konsumenckiej musi ocenić czy warunek umowny jest nieuczciwy a organ sądowy innego państwa członkowskiego orzekł już w umotywowany sposób w analogicznych okolicznościach faktycznych, że warunek umowny o podobnej lub identycznej do tegoż warunku treści jest nieuczciwy, konsument ma prawo aby przy ocenie nieuczciwego charakteru spornego warunku organ sądowy do którego wniósł on skargę uwzględnił orzeczenie wydane przez organ sądowy innego państwa członkowskiego?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy organ sądowy, do którego wniesiono skargę narusza prawo podstawowe konsumenta przewidziane w art. 47 Karty w związku z jej art. 38 w sytuacji gdy nie uwzględnia umotywowanego orzeczenia organu sądowego innego państwa członkowskiego dotyczącego nieuczciwego charakteru warunku umownego o podobnej lub identycznej treści?

([1]) Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.
([2]) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 czerwca 2012 r. w sprawie T-514/10 Fruit of the Loom, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 22 sierpnia 2012 r. przez Fruit of the Loom, Inc.

(Sprawa C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fruit of the Loom, Inc. (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, V. Marsland, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie T-514/10;

— obciążenie OHIM i interwenienta własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd nie uwzględnił, że na podstawie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ([1]) analiza w istocie obejmuje trzy etapy. Po pierwsze, należy rozważyć charakter odróżniający znaku towarowego w postaci, w jakiej został zarejestrowany. Po drugie, należy rozważyć charakter odróżniający znaków towarowych w postaci, w jakiej są używane. Po trzecie, należy rozważyć, czy zmienił się charakter odróżniający znaku towarowego w postaci, w jakiej został zarejestrowany. Gdyby Sąd właściwie zastosował to podejście do oceny dowodów, stwierdziłby, że dowody używania spełniają warunki wymagane przez art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Sąd zastosował błędną regułę interpretacji odnośnie do wspólnotowych znaków towarowych, zgodnie z którą jeśli konsumenci w danym państwie członkowskim nie rozumieją elementu słownego znaku towarowego (ponieważ stanowi on niejasne słowo w innym języku wspólnotowym albo ponieważ nie jest podobny do żadnego słowa w ich własnym języku), należy uważać jednakże, iż element ten ma taki sam charakter odróżniający jak element słowny, który rozumieją i który sam w sobie ma charakter odróżniający.

Sąd nie uwzględnił ani nie zastosował analogicznie orzecznictwa Trybunału dotyczącego używania w kontekście uzyskania charakteru odróżniającego na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, według którego to orzecznictwa znak towarowy może uzyskać charakter odróżniający w następstwie używania tego znaku jako części innego zarejestrowanego znaku towarowego lub w połączeniu z nim zgodnie z wyrokiem z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie C-353/03 Nestlé, Zb.Orz. s. I-6135, pkt 30).

Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne dotyczące używania przez wnoszącą odwołanie słowa FRUIT w nieformalnych kontaktach z klientami. Wbrew ustaleniom Sądu używanie takie nie miało charakteru wyłącznie wewnętrznego i stanowiło rzeczywiste używanie znaku towarowego.

Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne dotyczące używania przez wnoszącą odwołanie znaku FRUIT w jej witrynie internetowej www.fruit.com. Wbrew ustaleniom Sądu używanie to miało na celu promowanie towarów i stanowiło używanie rzeczywiste.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Fermo (Włochy) w dniu 29 sierpnia 2012 r. — postępowanie karne przeciwko M

(Sprawa C-398/12)

(2012/C 355/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Fermo.

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

M.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawomocne orzeczenie o umorzeniu postępowania wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej będące stroną KWUS ([1]) w wyniku obszernego śledztwa przeprowadzonego w ramach postępowania, które może zostać wznowione w wypadku pojawienia się nowych dowodów, wyklucza wszczęcie lub prowadzenie postępowania sądowego w sprawie tych samych czynów wobec tej samej osoby w innym umawiającym się państwie?

([1]) Konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, s. 19).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-411/12)

(2012/C 355/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, S. Thomas i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie w wyznaczonym terminie wszelkich koniecznych działań w celu zniesienia systemu pomocy państwa uznanego za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem na mocy decyzji Komisji 2011/746/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy spółkom Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA oraz Syndial SpA ((środki pomocy państwa C 38/B/04 (ex NN 58/04) i C 13/06 (ex N 587/05)) (notyfikowanej w dniu 24 lutego 2012 r. jako dokument nr C(2011) 956 i opublikowanej w Dz.U. L 309 z dnia 24 listopada 2011 r., s. 1-22), Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 3 i 4 tej decyzji i z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyznaczony w decyzji termin na odzyskanie pomocy państwa uznanej za niezgodną upłynął w dniu 24 czerwca 2001 r. Ponadto pozwana powinna była do dnia 24 kwietnia 2011 r. powiadomić Komisję o całkowitej wysokości pomocy, którą należało odzyskać, oraz o środkach przyjętych i przewidzianych w celu wykonania decyzji.

Do dnia wniesienia niniejszej skargi pozwana nie podjęła koniecznych działań w celu odzyskania pomocy przyznanej beneficjentom ani nie przekazała Komisji wszystkich wymaganych informacji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-372/10 Bolloré przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 września 2012 r. przez Bolloré

(Sprawa C-414/12 P)

(2012/C 355/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bolloré (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z okoliczności, iż spółka Bolloré została ukarana jako spółka dominująca, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała się w równoważnej sytuacji;

— uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE ([1]), a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, orzekając, że sprawa Bolloré została rozstrzygnięta w rozsądnym terminie i że spółka ta była w stanie bronić się przed postawionymi jej zarzutami;

— uchylenie wydanego wyroku na tej podstawie, że Sąd naruszył zasady proporcjonalności i słuszności, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny ze względu na kontekst faktyczny i proceduralny niniejszego postępowania;

— wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie T-372/10, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, a tym samym stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Bolloré lub, w każdym razie, w wykonaniu pełnego prawa do orzekania, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na Bolloré przez Komisję i potwierdzonej przez Sąd;

— w wypadku gdyby Trybunał nie orzekł w niniejszej sprawie, pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie i skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania, zgodnie z wyrokiem Trybunału;

— wreszcie, zgodnie z art. 69 regulaminu postępowania, obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sadem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym, który składa się z dwóch części, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z faktu, iż została ona ukarana za działania swej byłej spółki zależnej, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała siew równoważnej sytuacji.

W zarzucie drugim, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE, a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, przez to, że nie orzekł sankcji za naruszenie prawa wnoszącej odwołanie do rozstrzygnięcia jej sprawy w rozsądnym terminie.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie utrzymuje, że doszło do naruszenia zasady proporcjonalności i słuszności, ponieważ Sąd nie wziął pod uwagę kontekstu faktycznego i prawnego niniejszego postępowania, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny.

([1]) Decyzja Komisji z dnia 17 października 2001 r. uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa COMP/M.2187 — CVC przeciwko Lenzing) (Dz.U. L 82, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-421/12)

(2012/C 355/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek, M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

— wyłączając z zakresu stosowania ustawy z dnia 5 czerwca 2007 r. transponującej dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych ([1]) osoby wykonujące wolny zawód oraz dentystów i fizjoterapeutów Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 3 w związku z art. 2 pkt b) i d) wskazanej dyrektywy;

— utrzymując w mocy art. 20, 21 i 29 loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur (ustawy z dnia 6 kwietnia 2010 r. o praktykach handlowych i ochronie konsumentów) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych;

— utrzymując w mocy art. 4 ust. 1 akapit 3 loi du 25 juin 1993 sur l'exercice et l'organisation des activités ambulantes et foraines (ustawy z dnia 25 czerwca 1993 r. o prowadzeniu i organizacji działalności obwoźnej i jarmarcznej), dodany przez art. 7 loi du 4 juillet 2005 modifiant la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics (ustawy z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniającej ustawę z dnia 25 czerwca 1993 r. o działalności obwoźnej i organizacji targów publicznych), oraz art. 5 ust. 1 pkt 4 de l'arrêté royal du 24 septembre 2006 relatif à l'exercice et à l'organisation des activités ambulantes (rozporządzenia królewskiego z dnia 24 września 2006 r. w sprawie prowadzenia i organizacji działalności obwoźnej) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych.

— obciążenie Królestwu Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/29/WE upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

([1]) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych") (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 17 września 2012 r. — Flora May Reyes przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-423/12)

(2012/C 355/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flora May Reyes

Strona pozwana: Migrationsverket

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 2 pkt 2) lit. c) dyrektywy 2004/38 [1] należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie może pod pewnymi warunkami wymagać od bezpośredniego zstępnego, który ukończył 21 lat — w celu uznania go za osobę pozostającą na utrzymaniu i tym samym wchodzącą w zakres definicji członka rodziny w rozumieniu tego przepisu — podjęcia przez niego starań w celu znalezienia pracy, uzyskania ze strony organów państwa pochodzenia pomocy na pokrycie kosztów utrzymania się lub też utrzymywania się samodzielnie w inny sposób, które jednak okazały się bezskuteczne?

2) Czy przy wykładni terminu „pozostają na utrzymaniu", użytego w art. 2 pkt 2) lit. c) dyrektywy 2004/38, jakiekolwiek znaczenie ma okoliczność, że osobę spokrewnioną — ze względu na jej uwarunkowania osobiste, takie jak wiek, wykształcenie, czy stan zdrowia — uznaje się za całkowicie zdolną do znalezienia pracy oraz że osoba ta zamierza podjąć pracę w państwie członkowskim, skutkiem czego przestaje ona spełniać przesłanki uznania ją za osobę spokrewnioną pozostającą na utrzymaniu na gruncie tego przepisu?

[1] Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-427/12)

(2012/C 355/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 80 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych [1] w zakresie, w którym przepis ten przewiduje przyjęcie środków ustanawiających opłaty wnoszone na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 291 TFUE, a nie w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE;

— utrzymanie w mocy skutków unieważnionego przepisu oraz wszelkich aktów przyjętych na jego podstawie do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, nowego, zastępującego go przepisu;

— obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Tytułem pomocniczym, gdyby Trybunał uznał, że powyższy wniosek o stwierdzenie nieważności w części jest niedopuszczalny,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości;

— utrzymanie w mocy skutków wskazanego rozporządzenia oraz wszelkich aktów przyjętych na jego podstawie do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, nowej, zastępującej go regulacji;

— obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi na poparcie swej skargi zarzut dotyczący naruszenia traktatu, a w szczególności systemu przekazywania uprawnień prawodawczych, które prawodawca Unii może przekazywać na rzecz Komisji na podstawie art. 290 i 291 TFUE.

Komisja podnosi, że Rada i Parlament błędnie zadecydowały o przyznaniu Komisji kompetencji wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE celem ustanowienia opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów. Zdaniem Komisji, akt który ma ona przyjąć na podstawie art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 należy bowiem uznać za akt delegowany w rozumieniu art. 290 TFUE, ponieważ ma on na celu uzupełnienie niektórych, innych niż istotnych, elementów aktu ustawodawczego. Mając na uwadze charakter przekazania uprawnień na rzecz Komisji, a także przedmiot aktu podlegającego przyjęciu na podstawie owych uprawnień, tego rodzaju akt powinien być przyjęty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 290 TFUE, a nie zgodnie z procedurą art. 291 TFUE.

[1] Dz.U. L 167, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2012 r. w sprawie T-334/10 Leifheit AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 września 2012 r. przez Leifheit AG

(Sprawa C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Leifheit AG (przedstawiciele: adwokaci V. Töbelmann i G. Hasselblatt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Vermop Salmon GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie T-334/10;

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie R 924/2009-1;

— zasądzenie od OHIM kosztów postępowania przed Trybunałem, Sądem i Izbą Odwoławczą, jak również kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie;

w przypadku wstąpienia przez Vermop Salmon GmbH do postępowania w charakterze interwenienta:

— nakazanie interwenientowi pokrycia własnych kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2012 r. należy uchylić, ponieważ Sąd błędnie określił zakres badania, jakie zobowiązana jest przeprowadzić izba odwoławcza w kontekście art. 63 ust. 1 i art. 64 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ([1]).

Sąd pominął w swej ocenie zasadę ciągłości funkcjonalnej pomiędzy instancjami OHIM i nie wziął pod uwagę, że nawet wyraźnie przedstawione zarzuty nie mogą zwolnić izby odwoławczej z ciążącego na niej obowiązku kompleksowego rozpatrzenia zaskarżonej decyzji z punktu widzenia okoliczności faktycznych i prawnych.

Sąd opiera swe rozstrzygnięcie wyłącznie na stwierdzeniu, że rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego stanowi szczególną kwestię wstępną, która niekoniecznie musi zostać przeanalizowana przez izbę odwoławczą.

Sąd pominął przy tym, że kwestia ta wraz z żądaniem przedstawienia dowodu używania gwarantującego utrzymanie praw stanowi część składową postępowania w sprawie sprzeciwu i jako taka mieści się w ramach badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą.

Następnie Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ błędnie zastosował ogólne zasady dotyczące oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

W szczególności przy ocenie podobieństwa oznaczeń Sąd kierował się wynikającą z doświadczenia zasadą, że konsument przywiązuje większą wagę do początku słowa niż do pozostałych części znaku towarowego, nie zbadawszy wcześniej, czy zasada ta ma w ogóle zastosowanie w rozpatrywanym przypadku.

Ponadto Sąd nie ustosunkował się dostatecznie do przedstawionych przez wnoszącą odwołanie wywodów o charakterze faktycznym, odnoszących się do podobieństwa towarów. Przeciwnie, Sąd przejął ustalenia dokonane przez Izbę Odwoławczą bez zbadania ich prawidłowości.

([1]) Dz.U. L 78, s. 1

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 lipca 2012 r. w sprawie T-27/12, Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, wniesione w dniu 26 września 2012 r. przez Luigiego Marcuccia

(Sprawa C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciele: G. Cipressa, avvocato)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie w całości i bez żadnych wyjątków postanowienia Sądu z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie T-27/12;

— Tytułem żądania głównego: zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji i w ramach niniejszego odwołania oraz uwzględnienie w całości i bez żadnych wyjątków żądań wnoszącego odwołanie zawartych w skardze w pierwszej instancji;

— Ewentualnie: przekazanie sprawy Sądowi, aby orzekł ponownie co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone postanowienie jest w oczywisty sposób pozbawione uzasadnienia, nieracjonalne, nielogiczne i przeinacza okoliczności faktyczne. Sąd błędnie zakwalifikował pewne pisma skierowane przez wnoszącego odwołanie do pierwszego rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości jako wnioski o poddanie kontroli zgodnie z art. 256 akapit drugi TFUE.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-343/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Wspólna kontrola — Grzywny — Okoliczności obciążające — Rola inicjatora i przywódcy — Powrót do naruszenia — Czas trwania naruszenia — Prawo do obrony — Nieograniczone prawo orzekania — Zachowanie przedsiębiorstwa w toku postępowania administracyjnego)

(2012/C 355/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shell Petroleum NV (Haga, Niderlandy); The Shell Transport and Trading Company Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci O. Brouwer, W. Knibbeler i S. Verschuur, a następnie adwokaci O. Brouwer, W. Knibbeler i P. van den Berg)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, pełnomocnik, wspierany przez adwokata L. Gyselena)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących, oraz, tytułem żądania ewentualnego, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na nie w tej decyzji.

Sentencja

1) *Stwierdza się nieważność art. 2 pkt l decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim kwotę grzywny nałożonej na Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV ustalono w niej na 108 mln EUR.*

2) *Kwota grzywny nałożonej na Shell Petroleum, The Shell Transport and Trading Company i Shell Nederland Verkoopmaatschappij w tym art. 2 pkt l zostaje obniżona do 81 mln EUR.*

3) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

4) *Każda ze stron pokrywa własne koszty.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Total przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia)

(2012/C 355/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Lamothe, L. Godfroid i A. Gosset-Grainville, następnie adwokaci A. Lamothe, L. Godfroid i O. Prost)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) oraz, tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Total SA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Nynäs Petroleum i Nynas Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-347/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Istotna wartość dodana — Równość traktowania)

(2012/C 355/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nynäs Petroleum AB (Sztokholm, Szwecja); i Nynas Belgium AB (Sztokholm) (przedstawiciele: A. Howard, barrister, M. Dean i D. McGowan, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, pełnomocnik, wspierany przez adwokata L. Gyselena)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)), oraz tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Nynäs Petroleum AB i Nynas Belgium AB zostają obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Total Nederland przeciwko Komisji

(Sprawa T-348/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ciągły charakter naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia)

(2012/C 355/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Total Nederland NV (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Vandencasteele)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) oraz, tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Total Nederland NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Dura Vermeer Groep przeciwko Komisji

(Sprawa T-351/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia)

(2012/C 355/27)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dura Vermeer Groep NV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, następnie A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Dura Vermeer Groep NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Dura Vermeer Infra przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony)

(2012/C 355/28)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dura Vermeer Infra BV (Hoofddorp, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, następnie A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Dura Vermeer Infra BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Vermeer Infrastructuur przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Obliczenie kwoty grzywien — Waga i czas trwania naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)

(2012/C 355/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vermeer Infrastructuur BV (Hoofddorp, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, następnie A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez F. Wijckmansa i. Tuytschaevera)

Przedmiot

Żądanie, tytułem głównym, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)), w szczególności w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz, tytułem ewentualnym, obniżenia kwoty nałożonej na nią grzywny.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Vermeer Infrastructuur BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — BAM NBM Wegenbouw i HBG Civiel przeciwko Komisji

(Sprawa T-354/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Prawo do obrony — Grzywny — Czas trwania naruszenia)

(2012/C 355/30)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: BAM NBM Wegenbouw BV (Bunnik, Niderlandy) i HBG Civiel BV (Gouda, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Biesheuvel i J. de Pree)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *BAM NBM Wegenbouw BV i HBG Civiel BV zostają obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke BAM Groep przeciwko Komisji

(Sprawa T-355/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Czas trwania naruszenia)

(2012/C 355/31)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke BAM Groep NV (Bunnik, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Biesheuvel i J. de Pree)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Koninklijke BAM Groep NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke Volker Wessels Stevin przeciwko Komisji

(Sprawa T-356/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia)

(2012/C 355/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Volker Wessels Stevin NV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo E. Pijnacker Hordijk i Y. de Vries, następnie E. Pijnacker Hordijk i X. Reintjes, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów L. Gyselena, F. Tuytschaevera i F. Wijckmansa, następnie przez L. Gyselena)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Koninklijke Volker Wessels Stevin NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Koninklijke Wegenbouw Stevin przeciwko Komisji

(Sprawa T-357/06) ([1])

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Istnienie i zakwalifikowanie porozumienia — Ograniczenie konkurencji — Wytyczne w sprawie stosowania art. 81 WE do porozumień o współpracy horyzontalnej — Prawo do obrony — Grzywna — Okoliczności obciążające — Rola inicjatora i przywódcy — Brak współpracy — Uprawnienia kontrolne Komisji — Prawo do pomocy adwokata — Nadużycie władzy — Obliczenie kwoty grzywien — Czas trwania naruszenia — Nieograniczone prawo orzekania)

(2012/C 355/33)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo E. Pijnacker Hordijk i Y. de Vries, a następnie E. Pijnacker Hordijk i X. Reintjes, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów L. Gyselena, F. Tuytschaevera i F. Wijckmansa, a następnie przez L. Gyselena)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na nią w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Koninklijke Wegenbouw Stevin BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Heijmans Infrastructuur przeciwko Komisji

(Sprawa T-359/06) [1]

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ciężar dowodu — Grzywny — Waga naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)

(2012/C 355/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Heijmans Infrastructuur BV (Rosmalen, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Smeets i A. Van den Oord, następnie M. Smeets)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, następnie A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Żądanie, tytułem głównym, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz, tytułem ewentualnym, obniżenia kwoty grzywny nałożonej na nią w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Heijmans Infrastructuur BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

---

[1] Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Heijmans przeciwko Komisji

(Sprawa T-360/06) [1]

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia)

(2012/C 355/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Heijmans NV (Rosmalen, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Smeets i A. Van den Oord, następnie M. Smeets)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, następnie A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Żądanie, tytułem głównym, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz, tytułem ewentualnym, obniżenia kwoty grzywny nałożonej na nią w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Heijmans NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

---

[1] Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ballast Nedam przeciwko Komisji

(Sprawa T-361/06) [1]

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność względem osób trzecich)

(2012/C 355/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ballast Nedam NV (Nieuwegein, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Bosman i J. van de Hel, a następnie adwokaci A. Bosman i E. Oude Elferink)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, a następnie przez adwokatów F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz, tytułem żądania ewentualnego, z jednej strony żądanie stwierdzenia częściowej nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim ustalono w niej czas trwania naruszenia w odniesieniu do skarżącej, oraz z drugiej strony żądanie obniżenia kwoty nałożonej na nią grzywny.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Ballast Nedam NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ballast Nedam Infra przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/06) (1)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Dowód naruszenia — Waga naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania — Nieograniczone prawo orzekania)

(2012/C 355/37)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ballast Nedam Infra BV (Nieuwegein, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Bosman i J. van de Hel, a następnie adwokaci A. Bosman i E. Oude Elferink)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Nijenhuis i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów F. Wijckmansa, F. Tuytschaevera i L. Gyselena, a następnie przez adwokatów F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, oraz, tytułem żądania ewentualnego, z jednej strony stwierdzenie częściowej nieważności tej decyzji i obniżenie kwoty nałożonej na nią grzywny oraz z drugiej strony stwierdzenie częściowej nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim ustalono w niej czas trwania naruszenia w odniesieniu do skarżącej, i w konsekwencji obniżenie kwoty nałożonej na nią grzywny.

Sentencja

1) *Stwierdza się nieważność art. 1 lit. a) decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)) w zakresie, w jakim dotyczy on udziału Ballast Nedam Infra BV w naruszeniu w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 30 września 2000 r.*

2) *Kwota grzywny nałożonej solidarnie na Ballast Nedam Infra w art. 2 lit. a) decyzji wskazanej w pkt 1 powyżej zostaje obniżona do 3,45 mln EUR.*

3) *Każda ze stron pokrywa własne koszty.*

(1) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Kuwait Petroleum i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/06) (1)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Grzywny — Współpraca w trakcie postępowania administracyjnego — Istotna wartość dodana — Równość traktowania — Prawo do obrony)

(2012/C 355/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuwejt); Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Zjednoczone Królestwo); i Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: D. Hull, solicitor, i G. Berrisch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, pełnomocnik, wspierany przez adwokata L. Gyselena)

Przedmiot

Tytułem głównym, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.456 — Asfalt (Niderlandy)), oraz tytułem ewentualnym, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące w tej decyzji.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd i Kuwait Petroleum (Nederland) BV zostają obciążone kosztami postępowania.*

(1) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Guardian Industries i Guardian Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/08) (1)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek szkła płaskiego w EOG — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen — Dowód naruszenia — Obliczanie kwot grzywien — Wyłączenie sprzedaży wewnętrznej — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Okoliczności łagodzące)

(2012/C 355/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guardian Industries Corp. (Dover, Delaware, Stany Zjednoczone) i Guardian Europe Sàrl (Dudelange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, C. Eggers i H.G. Kamann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. C(2007) 5791 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.165 — Szkło płaskie) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących oraz obniżenia kwoty nałożonej na nie w tej decyzji grzywny.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl zostają obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Tuzzi fashion przeciwko OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Sprawa T-535/08) ([1])

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejsze słowny krajowy znak towarowy i międzynarodowa rejestracja TUZZI — Wcześniejsza firma Tuzzi fashion GmbH — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (obecnie artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 i art. 62 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 i art. 64 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009) — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 74 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009) — Artykuł 79 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009))

(2012/C 355/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: El Corte Inglés SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.L. Rivas Zurdo i E. López Camba, następnie adwokaci J.L. Rivas Zurdo, E. López Camba i E. Seijo Veiguela i wreszcie adwokaci J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2008 r. (sprawa R 1561/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Tuzzi fashion GmbH a El Corte Inglés SA.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Tuzzi fashion GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-139/09) ([1])

(Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Współfinansowanie przez instytucję publiczną i z dobrowolnych wkładów organizacji producentów — Argumenty niepodniesione w toku postępowania administracyjnego — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 355/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo E. Belliard, G. de Bergues i A.L. During, następnie E. Belliard, G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych" w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Republikę Francuską.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Fedecom przeciwko Komisji

(Sprawa T-243/09) ([1])

(Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Współfinansowanie przez instytucję publiczną i z dobrowolnych wkładów organizacji producentów — Argumenty sprzeczne z okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w toku postępowania administracyjnego — Pomoc na funkcjonowanie — Uzasadnione oczekiwania)

(2012/C 355/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fédération de l'organisation économique fruits et légumes (Fedecom) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: G. Galvez, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych" w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Republikę Francuską.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Fédération de l'organisation économique fruits et légumes (Fedecom) zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Producteurs de légumes de France przeciwko Komisji

(Sprawa T-328/09) ([1])

(Pomoc państwa — Sektor owoców i warzyw — „Plany interwencyjne" mające na celu wsparcie rynku owoców i warzyw we Francji — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Uzasadnione oczekiwania — Błąd materialny w obliczeniu kwot do odzyskania)

(2012/C 355/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Producteurs de légumes de France (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo O. Fachin, następnie O. Redon, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych" w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Republikę Francuską.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Producteurs de légumes de France zostają obciążeni kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Pucci International przeciwko OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Sprawa T-357/09) ([1])

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejszy, graficzny wspólnotowy znak towarowy oraz wcześniejsze, słowne i graficzny, krajowe znaki towarowe Emilio Pucci i EMILIO PUCCI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 355/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Emilio Pucci International BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto i E. Gavuzzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: El Corte Inglés SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.L. Rivas Zurdo, E. López Camba i E. Seijo Veiguela, następnie adwokaci J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2009 r. (sprawy połączone R 770/2008-2 i R 826/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Emilio Pucci International BV a El Corte Inglés SA.

Sentencja

1) *Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 18 czerwca 2009 r. (sprawy połączone R 770/2008-2 i R 826/2008-2) w zakresie dotyczącym, po pierwsze, dowodu używania okularów należących do klasy 9 oraz, po drugie, stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w odniesieniu do okularów należących do klasy 9, wyrobów jubilerskich, biżuterii i zegarków należących do klasy 14 i papieru toaletowego należącego do klasy 16.*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

3) *Emilio Pucci International BV zostaje obciążona jedną trzecią kosztów postępowania. OHIM i El Corte Inglés, SA zostają obciążone dwiema trzecimi kosztów postępowania.*

([1]) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (Emidio Tucci)

(Sprawa T-373/09) ([1])

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy oraz wcześniejsze, słowne i graficzny, krajowe znaki towarowe Emilio Pucci i EMILIO PUCCI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 355/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.L. Rivas Zurdo, E. López Camba i E. Seijo Veiguela, następnie adwokaci J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Emilio Pucci International BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto i E. Gavuzzi)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2009 r. (sprawy połączone R 770/2008-2 i R 826/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Emilio Pucci International BV a El Corte Inglés SA.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *El Corte Inglés zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Applied Microengineering przeciwko Komisji

(Sprawa T-387/09) ([1])

(Piąty program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Umowy dotyczące przedsięwzięć „Formation of a New Design House for MST" i „Assessment of a New Anodic Bonder" — Odzyskanie części wypłaconego wkładu finansowego — Decyzja stanowiąca tytuł wykonawczy — Decyzja zmieniająca w trakcie postępowania zaskarżoną decyzję — Podstawa prawna skargi — Charakter powołanych zarzutów — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji)

(2012/C 355/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Applied Microengineering Ltd (Didcot, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo adwokaci P. Walravens i J. De Wachter, następnie adwokaci P. Walravens i J. Blockx)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova, pełnomocnik, wspierana przez adwokata R. Van der Houta)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji C(2009) 5797 Komisji z dnia 16 lipca 2009 r. dotyczącej odzyskania kwoty 258 560,61 EUR, powiększonej o odsetki, należnej od strony skarżącej w ramach przedsięwzięć IST-1999-11823 FOND MST (Formation of a New Design House for MST) i IST-2000-28229 ANAB (Assessment of a New Anodic Bonder).

Sentencja

1) *Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.*

2) *Applied Microengineering Ltd pokrywa poza swymi własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

([1]) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Jurašinović przeciwko Radzie

(Sprawa T-465/09) ([1])

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek o przyznanie dostępu do sprawozdań obserwatorów Unii Europejskiej obecnych w Chorwacji w dniach od 1 do 31 sierpnia 1995 r. — Odmowa dostępu — Ryzyko naruszenia ochrony stosunków międzynarodowych — Wcześniejsze ujawnienie)

(2012/C 355/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Jurašinović (Angers, Francja) (przedstawiciele: M. Jarry i N. Amara-Lebret, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo C. Fekete i K. Zieleśkiewicz, następnie C. Fekete i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Zasadniczo żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 21 września 2009 r., przyznającej skarżącemu dostęp do niektórych sprawozdań obserwatorów Unii Europejskiej obecnych w Chorwacji, w regionie Knin w dniach od 1 do 31 sierpnia 1995 r.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona*

2) *Ivan Jurašinović pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.*

([1]) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

A Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (PUCCI)

(Sprawa T-39/10) ([1])

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PUCCI — Wcześniejsze, graficzne i słowny, krajowe znaki towarowe Emidio Tucci i E. TUCCI — Wcześniejsze zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Emidio Tucci — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 oraz art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 355/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci E. López Camba, J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela, następnie J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Emilio Pucci International BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto i E. Gavuzzi)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 października 2009 r. (sprawa R 173/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Corte Inglés, SA a Emilio Pucci International BV.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *El Corte Inglés, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Jurašinović przeciwko Radzie

(Sprawa T-63/10) ([1])

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek o przyznanie dostępu do dokumentów wymienianych z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii w trakcie procesu — Odmowa dostępu — Ryzyko naruszenia ochrony stosunków międzynarodowych — Ryzyko naruszenia ochrony postępowań sądowych i porad prawnych)

(2012/C 355/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Jurašinović (Angers, Francja) (przedstawiciele: M. Jarry i N. Amara-Lebret, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo C. Fekete i K. Zieleśkiewicz, następnie C. Fekete i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Zasadniczo żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady z dnia 7 grudnia 2009 r. odmawiającej skarżącemu dostępu do decyzji dotyczących przekazania Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu dla byłej Jugosławii dokumentów, których żądano w ramach procesu Ante Gotowiny oraz całości korespondencji, jaką w ramach tego procesu wymieniały między sobą instytucje Unii Europejskiej i ten sąd, w tym ewentualnych załączników, w szczególności pierwotnych wniosków o udostępnienie dokumentów pochodzących zarówno od tego sądu jak i adwokatów A. Gotowiny.

Sentencja

1) *Stwierdza się nieważność Rady Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2009 r. odmawiającej Ivanowi Jurašinovićowi dostępu do decyzji dotyczących przekazania Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu dla byłej Jugosławii dokumentów, których żądano w ramach procesu Ante Gotowiny oraz całości korespondencji, jaką w ramach tego procesu wymieniały między sobą instytucje Unii Europejskiej i ten sąd, w tym ewentualnych załączników, w szczególności pierwotnych wniosków o udostępnienie dokumentów pochodzących zarówno od tego sądu jak i adwokatów A. Gotowiny — w zakresie w jakim odmówiono dostępu do korespondencji, jaką wymieniały między sobą instytucje Unii Europejskiej i rzeczony sąd, a także do dokumentów innych niż sprawozdania Misji Obserwacyjnej Wspólnoty Europejskiej załączone do tej korespondencji.*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

3) *Każda ze stron pokryje własne koszty.*

([1]) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — J przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-160/10) ([1])

(Prawo do złożenia petycji — Petycja do Parlamentu Europejskiego — Odrzucenie petycji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Petycja dotycząca dziedziny nienależącej do zakresu kompetencji Unii Europejskiej)

(2012/C 355/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: J (Marchtrenk, Austria) (przedstawiciel: A. Auer, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz i N. Görlitz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji petycji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie odrzucenia petycji skarżącego złożonej w dniu 19 listopada 2009 r. (petycja nr 1673/2009).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *J zostaje obciążony kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 4 października 2012 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-215/10) ([1])

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Bawełna — Pomoc dla najbardziej potrzebujących — Rozwój obszarów wiejskich — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność)

(2012/C 355/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: początkowo I. Chalkias, G. Skiani i E. Leftheriotou, następnie I. Chalkias, E. Leftheriotou i X. Basakou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i A. Markoulli, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Korogiannakisa)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2010/152/UE z dnia 11 marca 2010 r. wyłączającej z finansowania przez Unię Europejską niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 63, s. 7), w zakresie w jakim wyklucza ona niektóre wydatki poniesione przez Republikę Grecką.

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-257/10) ([1])

(Pomoc państwa — Utworzenie przez przedsiębiorstwo stałych placówek w niektórych państwach trzecich — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu — Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd decyzji pierwotnej dotyczącej tego samego postępowania — Powaga rzeczy osądzonej — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 355/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili i M. Fiorilli, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i D. Grespan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/134/UE z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 4/03 (ex NN 102/02) udzielonej przez Włochy na rzecz WAM SpA (Dz.U. 2011, L 57, s. 29).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Wam Industriale przeciwko Komisji

(Sprawa T-303/10) ([1])

(Pomoc państwa — Utworzenie przez przedsiębiorstwo stałych placówek w niektórych państwach trzecich — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu — Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd decyzji pierwotnej dotyczącej tego samego postępowania — Wykonanie wyroku Sądu — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Obowiązek dochowania staranności — Obowiązek dbałości)

(2012/C 355/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Wam Industriale SpA (Modena, Włochy) (przedstawiciele: G. M. Roberti i I. Perego, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i D. Grespan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/134/UE z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 4/03 (ex NN 102/02) udzielonej przez Włochy na rzecz WAM SpA (Dz.U. 2011, L 57, s. 29).

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Wam Industriale SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Sądu z dnia 2 października 2012 r. — ELE.SI.A przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/10) ([1])

(Klauzula arbitrażowa — Szósty wieloletni program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego oraz prezentacji wspomagający tworzenie Europejskich Obszarów Badawczych oraz innowacji (2002-2006) — Umowa dotycząca projektu „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety" — Rozwiązanie umowy — Żądanie zwrotu wypłaconego wkładu finansowego — Odszkodowanie — Skarga mająca na celu uzyskanie całości żądanego wkładu finansowego i podważenie żądania zwrotu — Żądanie wzajemne)

(2012/C 355/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SI.A) SpA (Guidonia Montecelio, Włochy) (przedstawiciele: P. Tomassi, S. Baratti oraz P. Caprile, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu oraz A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga mająca na celu wypłatę wkładu finansowego, co do której skarżąca uważa, że ma prawo na podstawie umowy nr 27195 zawartej w dniu 13 grudnia 2005 r. między Komisją a skarżącą, dotyczącej projektu badawczego pod nazwą „I-Way, Intelligent, co-operative system in cars for road safety", a także żądanie wzajemne mające na celu zwrot części wypłaconego wkładu finansowego, jak również zapłatę odszkodowania.

Sentencja

1) *Skarga wniesiona przez Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SI.A) SpA zostaje oddalona.*

2) *ELE.SI.A zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 184 129,74 EUR, powiększonej o odsetki naliczane od dnia 18 maja 2010 r., a także kwoty 7 344,46 EUR, powiększonej o odsetki naliczane od dnia 18 czerwca 2010 r.*

3) *ELE.SI.A zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 260 z 25.9.2010 r.

Wyrok Sądu z dnia 3 października 2012 r. — Yilmaz przeciwko OHIM — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO)

(Sprawa T-584/10) [1]

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe MATADOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 355/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca Mustafa Yilmaz (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat F. Kuschmirek, następnie adwokat F. Stangl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Tequila Cuervo, SA de CV (Tlaquepaque, Jalisco, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat S. Salvetti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 października 2010 r. (sprawa R 1162/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Mustafą Yilmazem a Tequila Cuervo, SA de CV.

Sentencja

1) *Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 13 października 2010 r. (sprawa R 1162/2009-2) w odniesieniu do dopuszczania w tej decyzji rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów „napoje alkoholowe".*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*

3) *Mustafa Yilmaz pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez OHIM i przez Tequila Cuervo, SA de CV.*

[1] Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 21 września 2012 r. — TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji

(Sprawa T-501/10) [1]

(Konkurencja — Koncentracje — Włoski rynek płatnej telewizji — Decyzja zmieniająca zakres zobowiązań wynikających z decyzji stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG — Przetarg w sprawie przydziału częstotliwości naziemnej telewizji cyfrowej we Włoszech — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umorzenie postępowania — Niedopuszczalność)

(2012/C 355/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Rzym, Włochy) i Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci B. Caravita di Toritto, L. Sabelli, F. Pace i A. d'Urbano)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Interwenient popierający stronę pozwaną: Sky Italia Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: początkowo B. Gencarelli i P. Manzini, następnie L. Malferrari i J. Bourke, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4976 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 r. zmieniającej zakres zobowiązań wynikających z decyzji stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG (Sprawa COMP/M.2876)

Sentencja

1) *Postępowanie w sprawie żądań pierwszego i czwartego zostaje umorzone.*

2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.*

3) *Każda ze stron ponosi własne koszty postępowania.*

[1] Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 września 2012 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-52/12 R)

(Środki tymczasowe — Pomoc państwa — Wypłata rekompensat przez Grecki Zakład Ubezpieczeń Rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009 — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej zwrot — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni juris — Pilny charakter — Wyważenie interesów)

(2012/C 355/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaïoannou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji 2012/157/UE z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy w formie rekompensat wypłacanych przez Grecki Zakład Ubezpieczeń Rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009 (Dz.U. 2012, L 78, s. 21).

Sentencja

1) *Zawiesza się wykonanie decyzji Komisji 2012/157/UE z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy w formie rekompensat wypłacanych przez Grecki Zakład Ubezpieczeń Rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009 w zakresie, w jakim ta decyzja nakłada na Republikę Grecką obowiązek odzyskania od beneficjentów przekazanej pomocy.*

2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2012 r. — CW przeciwko Radzie

(Sprawa T-162/12)

(2012/C 355/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CW (Paryż, Francja) (przedstawiciel: A. Tekari, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— orzeczenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;

— w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji 2012/50/WPZiB ze wszystkimi jej skutkami w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— obciążenie Rady kosztami postępowania, a także zasądzenie od niej kwoty 25 000 EUR tytułem kosztów niepodlegających zwrotowi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, dotyczących: i) naruszenia przepisów procesowych i praw do obrony, ii) braku uzasadnienia prawnego, iii) naruszenia art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB [1] oraz niewystarczającego uzasadnienia, iv) błędu w ocenie oraz v) nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności i swobody przedsiębiorczości.

[1] Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 62)

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Harper Hygienics przeciwko OHMI — Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Sprawa T-363/12)

(2012/C 355/59)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Harper Hygienics S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clinique Laboratories LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 maja 2012 r. (sprawa R 1134/2011-2) o odmowie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „CLEANIC natural beauty" dla towarów w klasach 3, 5 oraz 16;

— Zmianę zaskarżonej decyzji poprzez rejestrację znaku dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług;

— Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „CLEANIC natural beauty" dla towarów w klasach 3, 5 oraz 16

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe nr 54 429, dla towarów w klasie 3, 14, 25 i 42 oraz nr 2 294 429 dla towarów w klasie 35 i 42, oraz krajowy (polski) znak towarowy nr 51 732, dla towarów w klasie 3 i 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie artykułu 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009 [1] w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych i możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców oraz artykułu 8 ust. 5 rzeczonego rozporządzenia.

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Harper Hygienics przeciwko OHMI — Clinique Laboratories (CLEANIC Kindii)

(Sprawa T-364/12)

(2012/C 355/60)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Harper Hygienics S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clinique Laboratories LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 maja 2012 r. (sprawa R 1135/2011-2) o odmowie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „CLEANIC Kindii" dla towarów w klasach 3, 5 oraz 16;

— Zmianę zaskarżonej decyzji poprzez rejestrację znaku dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług;

— Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „CLEANIC Kindii" dla towarów w klasach 3, 5 oraz 16

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe nr 54 429, dla towarów w klasie 3, 14, 25 i 42 oraz nr 2 294 429 dla towarów w klasie 35 i 42, oraz krajowy (polski) znak towarowy nr 51 732, dla towarów w klasie 3 i 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie artykułu 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009 [1] w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych i możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców oraz artykułu 8 ust. 5 rzeczonego rozporządzenia.

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2012 r. — Electric Bike World przeciwko OHIM — Brunswick (LIFECYCLE)

(Sprawa T-379/12)

(2012/C 355/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Electric Bike World Ltd (Southampton, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Brunswick Corp. (Lake Forest, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 maja 2012 r. w sprawie R 2308/2011-1; oraz

— obciążenie OHIM i Brunswick Corp. własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „LIFECYCLE" dla towarów należących do klas 12, 18 i 15 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8546401

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Brunswick Corp.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „LIFECYCLE" zarejestrowany w Hiszpanii pod nr. 1271758 dla towarów należących do klasy 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do towarów należących do klasy 12, odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla tych towarów i oddalenie odwołania w odniesieniu do pozostałych towarów należących do klasy 12

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 75 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2012 r. — Kampol przeciwko OHIM — Colmol (Nobel)

(Sprawa T-382/12)

(2012/C 355/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kampol sp. z o.o. (Świdnica, Polska) (przedstawiciel: J. Kępiński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Colmol-Colchões, S.A. (Oliveira de Azeméis, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie R 2286/2011-4;

— oddalenie w całości sprzeciwu nr B 1762742 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9080078);

— nakazanie OHIM rejestracji zgłoszonego znaku;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania; oraz

— ewentualnie, przekazanie sprawy Czwartej Izbie Odwoławczej do ponownego rozpatrzenia zgodnie z wiążącymi kryteriami ustalonymi przez Trybunał Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Nobel" w kolorach czarnym, złotym i czerwonym dla towarów należących do klas 10 i 24 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9080078

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Colmol-Colchões, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „NOBEL" zarejestrowany w Portugalii pod nr. 373184 dla towarów należących do klasy 20

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2012 r. — Ferienhäuser zum See przeciwko OHIM — Sunparks Groep (Sun Park Holidays)

(Sprawa T-383/12)

(2012/C 355/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ferienhäuser zum See GmbH (Marienmünster, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Boden i I. Höfener)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sunparks Groep NV (Den Haan, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie R 1928/2011-4;

— uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 25 lipca 2012 r.; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Sun Park Holidays Die wohl kinderfreundlichste Art Campingurlaub zu machen!" w kolorach niebieskim, żółtym i czarnym dla usług z klas 39 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9078049

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sunparks Groep NV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy w kolorach niebieskim i zielonym „Sunparks Holiday Parks" zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 6852453 dla usług z klas 39, 41 i 43; słowny znak towarowy „SUNPARK" zarejestrowany w Beneluksie pod nr 834301; graficzny znak towarowy „SUNPARKS" zarejestrowany w Beneluksie pod nr 853882 i jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 992185

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2012 r. — Elite Licensing przeciwko OHIM — Aguas De Mondariz Fuente del Val (elite BY MONDARIZ)

(Sprawa T-386/12)

(2012/C 355/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elite Licensing Company SA (Fryburg, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aguas de Mondariz Fuente del Val, SL (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie R 9/2011-5; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Aguas de Mondariz Fuente del Val, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „elite BY MONDARIZ" dla towarów i usług należących do klas 32, 38 i 39 — zgłoszenie nr 6957872

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4995114 „ELITE MODEL LOOK" dla towarów i usług należących do klas 8, 9, 11, 21 i 38; zgłoszony graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 5765185 „elite" dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 32, 35, 38, 41,43 i 44; graficzny międzynarodowy znak towarowy nr 949195 „elite" dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 32, 35, 38, 41, 43 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie zasady 48 ust. 2, zasady 49 ust. 1 i zasady 96 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95; oraz

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — Lifted Research i LRG Europe przeciwko OHIM — Fei Liangchen (Lr geans)

(Sprawa T-390/12)

(2012/C 355/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lifted Research Group, Inc (Irvine, Stany Zjednoczone) i LRG Europe Ltd (Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fei Liangchen (Zhejiang, Chiny)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie R 1199/2010-2; oraz

— zasądzenie od OHIM na rzecz skarżących kosztów poniesionych przez nich w związku z niniejszym postępowaniem; ewentualnie, jeśli Fei Liangchen przystąpi do postępowania, wówczas zobowiązanie OHIM i Fei Liangchen solidarnie do pokrycia kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Fei Liangchen

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Lr geans" dla towarów i usług należących do klas 3, 18 i 25 — zgłoszenie nr 5572631

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżące

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2473627 „LIFTED RESEARCH GROUP" dla towarów należących do klasy 8; Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 1591478 „LIFTED RESEARCH GROUP" dla towarów należących do klasy 25; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4709325 „L R G" dla towarów i usług należących do klas 3, 9, 16, 25, 28, 35, 41 i 42; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2473601 „L R G" dla towarów należących do klasy 18; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 1591452 „L R G" dla towarów należących do klasy 25; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 4708897 przedstawiający drzewo z krzyżem dla towarów należących do klas 3, 9 i 25; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 4709218 „L" dla towarów należących do klas 9, 18 i 25; zgłoszony graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 4988127 „L" dla towarów i usług należących do klas 3, 18, 25 i 35; niezarejestrowane oznaczenia używane w obrocie handlowym w Unii Europejskiej „LIFTED RESEARCH GROUP", „LRG", „L r geans", „L", „Lrg", „Lr geans" dla towarów należących do klas 3, 18 i 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009; oraz

— Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w związku z zasadą 19 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — Lidl Stiftung przeciwko OHIM — Unipapel Industria Comercio y Servicios (UNITED OFFICE)

(Sprawa T-391/12)

(2012/C 355/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Wolter i S. Paul)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Unipapel Industria Comercio y Servicios, SL (Tres Cantos, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie R 745/2011-1; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „UNITED OFFICE" dla towarów z klas 9, 16 i 20 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7454606

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Unipapel Industria Comercio y Servicios, SL

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oparty na podstawach określonych w art. 53 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 i słownym wspólnotowym znaku towarowym nr 1445832 „UNIOFFICE" dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 15 ust. 1 w związku z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 i zasadą 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji nr 2868/95;

— naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2012 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO)

(Sprawa T-393/12)

(2012/C 355/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciel: adwokat A. Wenninger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenzo SA (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie R 1659/2011-2, oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KENZO" dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 6334544

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kenzo SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy „KENZO" nr 720706 zarejestrowany dla towarów i usług z klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94; oraz

— Naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2012 r. — Fetim przeciwko OHIM — Solid Floor (Solidfloor The professional's choince)

(Sprawa T-395/12)

(2012/C 355/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fetim BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat L. Bakers)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Solid Floor Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 czerwca 2012 r. w sprawie R 884/2011-2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Solidfloor The professional's choice" dla towarów należących do klasy 19 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5667837

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Solid Floor Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „SOLID floor" zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2390415 dla towarów i usług należących do klas 19 i 37, nazwa handlowa „Solid Floor Ltd" używana w obrocie handlowym w Zjednoczonym Królestwie, nazwa domeny „SOLID floor" używana w obrocie handlowym w Zjednoczonym Królestwie.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji, uwzględnienie sprzeciwu w całości i oddalenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (Ubee Interactive)

(Sprawa T-407/12)

(2012/C 355/69)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ubee Interactive Corp. (Jhubei City, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Augere Holdings (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie R 1849/2011-2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Ubee Interactive" dla towarów i usług z klas 9 i 38 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7397326

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Augere Holdings (Netherlands) BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 7130248 „QUBEE" dla towarów i usług z klas 9, 37, 38 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 7224603 „QUBEE" dla towarów i usług z klas 9, 37, 38 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (ubee)

(Sprawa T-408/12)

(2012/C 355/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ubee Interactive Corp. (Jhubei City, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Augere Holdings (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie R 1848/2011-2; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ubee" dla towarów i usług należących do klas 9 i 38 — zgłoszenie nr 7467111

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Augere Holdings (Netherlands) BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 7130248 „QUBEE" dla towarów i usług należących do klas 9, 37, 38 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 7224603 „QUBEE" dla towarów i usług należących do klas 9, 37, 38 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Vitaminaqua przeciwko OHIM — Energy Brands (vitaminaqua)

(Sprawa T-410/12)

(2012/C 355/71)

Język skargi: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Vitaminaqua Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: A. Krajnyák, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Energy Brands, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 997/2011-1 o odmowie rejestracji wspólnotowego graficznego znaku towarowego nr 8 338 592 „vitaminaqua" oraz nakazanie rejestracji znaku towarowego zgodnie z decyzją Wydziału Sprzeciwów OHIM i w ten sposób objęcie oznaczenia ochroną wynikającą z prawa znaków towarowych;

— obciążenie kosztami postępowania wnoszącej sprzeciw lub strony przeciwnej.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Vitaminaqua Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: wspólnotowy graficzny znak towarowy „vitaminaqua" dla towarów i usług z klas 5, 30 i 32 (zgłoszenie nr 8 338 592)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Energy Brands, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: między innymi krajowe słowne znaki towarowe „VITAMINWATER" dla towarów z klas 5, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [1], ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje jakiekolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2012 r. — Xeda International i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-415/12)

(2012/C 355/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xeda International SA (Saint-Andiol, Francja); Pace International LLC (Waszyngton, Stany Zjednoczone) i Decco Iberica Post Cosecha, SAU (Paterna, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu I K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 578/2012 [1]; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności zaskarżonego aktu z prawem ze względu na oczywiste błędy w ocenie. Komisja naruszyła prawo poprzez oparcie uzasadnienia zaskarżonego aktu na hipotetycznych obawach dotyczących: (i) trzech nierozpoznanych metabolitów oraz (ii) produktów przetworzonych. Jeśli chodzi o te obawy, Komisja naruszyła prawo również poprzez żądanie od skarżących przedstawienia *probatio diablica*, to znaczy żądanie określenia nierozpoznanych metabolitów w przechowywanych jabłkach, co było technicznie niemożliwe, i żądanie, aby skarżące wykazały brak zagrożenia w odniesieniu do związków o niskim ryzyku znalezionych w ilościach poniżej granicy kwantyfikacji (ang. limits of quantification — LOQ) w przetworzonych produktach.

2) Zarzut drugi dotyczy niezgodności zaskarżonego aktu z prawem wynikającej z naruszenia przewidzianych prawem gwarancji i prawa do obrony. Zaskarżony akt opiera się na sprawozdaniu Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (ang. European Food Safety Authority „EFSA"), który wprowadził nowy wymóg — przedstawienie metody analitycznej, która została poddana pełnej walidacji — na bardzo zaawansowanym etapie procedury oceny. Skarżące przedstawiły żądane dane sprawozdawcy, który ze swojej strony ocenił je i stwierdził, że były wystarczające, aby odpowiedzieć na pytanie EFSA. Komisja jednak nie wzięła pod uwagę nowych danych. Ponadto skarżące nie miały możliwości odpowiedzieć na pytanie ze względu na niewłaściwe rozumienie przez Komisję rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 [2] w odniesieniu do przedstawienia nowych danych.

3) Zarzut trzeci dotyczy niezgodności zaskarżonego aktu z prawem z powodu jego nieproporcjonalności. Nawet przy założeniu, że nowe badania nie mogły zostać uwzględnione, Komisja mogła wydać decyzję o włączeniu, przewidując mniej restrykcyjne środki, takie jak uzależnienie jej od danych potwierdzających.

---

[1] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 578/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej difenyloamina, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 171, s. 2)

[2] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy (Dz.U. 2008 L 15, s. 5)

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — HP Health Clubs Iberia przeciwko OHIM — Shiseido (ZENSATIONS)

(Sprawa T-416/12)

(2012/C 355/73)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: HP Health Clubs Iberia, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: S. Serrat Viñas, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Shiseido Company Ltd (Tokio, Japonia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie R 2212/2010-1;

— odrzucenie sprzeciwu wniesionego przez Shiseido Company Ltd;

— przekazanie sprawy OHIM w celu dokonania rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla wszystkich spornych usług;

— obciążenie strony pozwanej oraz drugiej strony zaangażowanej w sprawę kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu oraz we wcześniejszym postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „ZENSATIONS" dla usług z klas 35 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5 778 303

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Shiseido Company Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ZEN" dla towarów i usług z klas 3, 21 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009;

— naruszenie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Kappa Filter Systems przeciwko OHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Sprawa T-422/12)

(2012/C 355/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kappa Filter Systems GmbH (Steyr-Gleink, Austria) (przedstawiciel: adwokat C. Hadeyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie R 817/2012-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS" dla towarów i usług z klas 9, 11 i 37 — zgłoszenie nr 010139749

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2012 r. — Skype przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Skype IP International (skype)

(Sprawa T-423/12)

(2012/C 355/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Skype (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: I Fowler, solicitor, adwokat J. Schmitt oraz J. Mellor, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą były również: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo) oraz Sky IP International Ltd (Isleworth)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie R 1561/2010-4; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „skype" dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4546248

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: British Sky Broadcasting Group plc oraz Sky IP International Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „SKY" zarejestrowany pod nr 3203411 między innymi dla towarów i usług należących do klas 9,38, 41 i 42, słowny znak towarowy „SKY" zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2302176 E między innymi dla towarów i usług należących do klas 16, 35 i 38; słowny znak towarowy „SKY" zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2302176 B między innymi dla towarów i usług należących do klas 9, 41 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy „sky" zarejestrowany pod nr 1178409 między innymi dla towarów i usług należących do klas 9,38 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy „sky" zarejestrowany pod nr 1178540 między innymi dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy „sky" zarejestrowany pod nr 316637 między innymi dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy „sky" zarejestrowany pod nr 3203619 między innymi dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42; znak towarowy „SKY" zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 38, 41 i 42; wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy, nazwa handlowa i nazwa spółki „SKY" używane w obrocie handlowym w Zjednoczonym Królestwie dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 38, 41 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zakwestionowanych towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Sport Eybl & Sports Experts przeciwko OHIM — Elite Licensing (e)

(Sprawa T-425/12)

(2012/C 355/76)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sport Eybl & Sports Experts GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat B. Gumpoldsberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Elite Licensing Company SA (Fryburg, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie R 881/2011-1 w zakresie, w jakim uwzględniono w niej odwołanie wnoszącego sprzeciw i odmówiono rejestracji zgłoszonego przez stronę skarżącą znaku towarowego w klasach 9, 12, 18, 22, 25 i 28;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający literę „e" dla towarów i usług z klas 9, 12, 18, 22, 25, 28 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 220 421

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Elite Licensing Company SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny krajowy, międzynarodowy i wspólnotowy znak towarowy zawierający literę „e" dla towarów i usług z klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 32, 35, 38, 41, 43 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2012 r. — Heinrich przeciwko OHIM — Kommission (European Network Rapid Manufacturing)

(Sprawa T-430/12)

(2012/C 355/77)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Theis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie R 793/2011-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „European Network Rapid Manufacturing", zarejestrowany dla towarów i usług z klas 6, 7, 12, 17 i 42 — zgłoszenie nr 7 407 968

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Komisja Europejska

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy stanowiący z heraldycznego punktu widzenia naśladownictwo godła europejskiego

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i unieważnienie graficznego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 6ter ust. 1 lit. a) Konwencji paryską o ochronie własności przemysłowej

---

Postanowienie Sądu z dnia 26 września 2012 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM — TeliaSonera Denmark (Odcień koloru fuksji)

(Sprawa T-583/10) [1]

(2012/C 355/78)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

[1] Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Western Digital i Western Digital Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-452/11) [1]

(2012/C 355/79)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

[1] Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2012 r. — Skyhawke Technologies przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Sky IP International (SKYCADDIE)

(Sprawa T-484/11) ([1])

(2012/C 355/80)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

([1]) Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Western Digital i Western Digital Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-60/12) ([1])

(2012/C 355/81)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

([1]) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 20 września 2012 r. — Tioxide Europe i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-116/12) ([1])

(2012/C 355/82)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

([1]) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 27 września 2012 r. — Ålands Industrihus przeciwko Komisji

(Sprawa T-212/12) ([1])

(2012/C 355/83)

Język postępowania: szwedzki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

([1]) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisja

(Sprawa F-86/12)

(2012/C 355/84)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: A. Lizer-Klatka, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nie przedłużeniu ważności listy rezerwowej EPSO/AD/60/06 w stosunku do skarżącej o okres przebywania na urlopach macierzyńskim i rodzicielskim.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 października 2011 r. o zakończeniu ważności listy rezerwowej EPSO AD/60/06 z dniem 31 grudnia 2011 r. w stosunku do skarżącej i stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 maja 2012 r. wydanej w odpowiedzi na zażalenie skarżącej Nr R/147111 oraz przedłużenie ważności listy rezerwowej EPSO AD/60/06 w stosunku do skarżącej o okres przebywania przez skarżącą na urlopach macierzyńskim i rodzicielskim w trakcie ważności w/w listy, tj. o okres 3 lat i 46 dni;

— poniesienia przez strony własnych kosztów postępowania z uwagi na treść Art. 89 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 25 lipca 2007 r. oraz argumentację skarżącej zawartą w ust. 56 i następne niniejszej skargi.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-97/12)

(2012/C 355/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal i S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej w sprawie odmowy zatrudnienia skarżącej po uzyskaniu przez nią pomyślnego wyniku w konkursie EPSO/AD/177/10-EPA oraz wniosek o odszkodowanie.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności odmownej decyzji organu powołującego z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie wniosku dyrekcji generalnej ds. polityki regionalnej Komisji Europejskiej o powołanie skarżącej na urzędnika i zatrudnienie jej w tym charakterze na wolnym stanowisku COM/2011/218;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 czerwca 2012 r. oddalającej w części zażalenie na odmowną decyzję organu powołującego z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie wniosku dyrekcji generalnej ds. polityki regionalnej Komisji Europejskiej o zatrudnienie skarżącej w charakterze urzędnika;

— zobowiązanie Komisji Europejskiej do odtworzenia ścieżki kariery zawodowej skarżącej;

— zasądzenie od Komisji kwoty 14 911,07 EUR, a ponadto przekazania składek do systemu emerytalno-rentowego od października 2011 r.,

— zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 2 500 EUR tytułem naprawienia szkody i krzywdy, z zastrzeżeniem możliwości jej podwyższenia lub obniżenia w toku postępowania, powiększonej o odsetki za zwłokę liczone od dnia, w którym stanie się wymagalna, według stopy ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansujących powiększonej o dwa punkty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL